

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG
van de commissie van rapporteurs voor de ontwerpen van
wet tot:

1. wijziging van de Huurwet (5839);
2. opheffing van het grootboek voor woningverbetering (5803). (Ingezonden 28 maart 1960.)

Naar aanleiding van de mededeling, dat het vele leden was opgevallen, dat niet alle in het voorlopig verslag gestelde vragen waren beantwoord, merkt de ondergetekende op, dat hij er zich niet van bewust is, dat een aantal der gestelde vragen onbeantwoord is gelaten. Wel is, ten einde de samenhang van de memorie van antwoord zoveel mogelijk te bevorderen, de behandeling van enkele der gestelde vragen in het verband van meer algemene beschouwingen vervat.

De ondergetekende heeft er voorts goede nota van genomen, dat vele leden voornemens zijn om nader in te gaan op de beschouwingen, welke in de Tweede Kamer der Staten-Generaal bij de hervatte beraadslaging over het ontwerp van wet tot wijziging van de Grondbelasting en van de Personele Belasting (5844) zijn gegeven.

De vraag ten slotte, of de Regering de mogelijkheid aanwezig acht na de opheffing van de huurblokkering hen, die tussen het tijdstip van invoering van de Wet grootboek woningverbetering en het eventueel opheffen daarvan volledig hebben nagelaten te voldoen aan de verplichtingen, voortvloeiende uit die wet, alsnog te doen vervolgen, beantwoordt de ondergetekende ontkennend.

Ten aanzien van de grote meerderheid der naar schatting 50 000 in gebreke gebleven eigenaren ontbreken de feitelijke gegevens, welke voor het doen instellen van een strafvervolging noodzakelijk zijn. Tot vervolging der nalatigen op grote schaal bestaat dan ook niet de mogelijkheid zonder dat tot een omvangrijk onderzoek wordt overgegaan. Daarbij laat de ondergetekende nog buiten beschouwing de vraag, wat, in verband met het bepaalde in artikel 1, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht, de resultaten van een vervolging zouden zijn, wanneer daartoe na de opheffing van de huurblokkering wordt overgegaan.

De ondergetekende wijst er voorts op, dat, zoals in de memorie van antwoord op het voorlopig verslag van de bijzondere commissie van voorbereiding uit de Tweede Kamer (zitting 1959—1960 — 5803, nr. 5, blz. 2, rechterkolom) is medegedeeld, de Regering gemeend heeft voor het maken van de aanzienlijke kosten, verbonden aan maatregelen tot krachtige handhaving van de Wet grootboek woningverbetering, de verantwoordelijkheid niet op zich te moeten nemen. Mede om deze reden — zo werd aldaar medegedeeld — is de Regering tot de slotsom gekomen, dat de blokkering van een gedeelte van de huurverhoging 1957 niet diende te worden gehandhaafd.

*De Minister van Volkshuisvesting
en Bouwnijverheid,*

J. VAN AARTSEN.